

Warm North – alateadvusse ladustatud arhetüübid

Pikendatav moderne söögilaud.

Idee luua midagi loomulikult lihtsat ja siirast, imala turunduseta, sündis pärast Aap Piho esimese mööblikaubamärgi – Maast Furniture – asutajate ringist välja astumist umbes kaks aastat tagasi.

Tekst **Elen Luht** Fotod **Warm North**

Aap Piho, millest Warm North algas?

Sel korral hakkas kõik paika loksuma oma ülimes lihtsuses. Kärarikkale tiimitööle vahelduseks nautisin üksitegemise vaikust, keskendumisvõimet ja kiirust. Nii veidralt kui see ka tänapäeval ei kõlaks – ma tahtsin seekord teha asju nii, nagu neid tegelikult tulekski teha. Alustades kvaliteetsetest materjalidest, lähimõeldud ergonomikast ja funktsionaalsusest kuni austuseni oma koostööpartnerite ja klientide vastu. Läbi meie põhjamaise, ent siiski eestiliku materjalikasutuse ja vormitaju, mis annaks meie regioonis tööd võimalikult paljudele meistritele ja käsitöölisele.

Millest tuleb inspiratsioon?

Ei ole paremat inspiratsiooniallikat tootedisainerile kui põhjamaalaste ratsionaalne igapäevaelu. Kunagi, minu mäletamist mööda Aarne Üksküla rääkis, et talle meeldib trammiga sõita, sest seal on võimalik näha erinevaid tüüpe, kes teda siis hiljem laval inspireerivad. Mõnes mõttes tunnen ma samamoodi: igapäevaelu, inimeste ja erinevate esemete omavahelised suhted pakuvad väga palju, aga ka täiesti unustatud, tihtipeale disainina justkui

mitteteadvustatud esemed on minu jaoks alati suureks avastamisrõõmuks. Vanad arhetüübid, unustatud mööblitükid, unustatud funktsioonid ja kultuurid – neid ma alateadlikult otsin ja püüan kuskile kullasse ladustada, et siis ühel päeval oleks jälle, mida võtta, kui paber ja pliiats käes.

Kuidas kirjeldaksid oma tööstiili?

Mõnikord ma ei tee mitu kuud ühtegi kriipsu. Tegelen sel ajal kõikide muude küsimustega (pean siiski ka disainifirmat juhtima). Ja siis, näiteks pool aastat hiljem, panen kõik kihistunu paberile ja seejärel saame teha esimesed prototüübid, mille alusel valmivad tooted. Mitmed tooted on just klientide ettepanekuid arvesse võttes edasi arenenud ja küpsemaks muutunud. Mina ei romantiseeriks disainerite ja kunstnike rolli üle. On neid, kes, barett peas, pintsel taskus, käivad kunstnikunäoga kohvikutes ringi, ja on neid, kes näiteks aluspükste väel oma ateljees päriselt maalivad, sest kirk oma töö vastu on nii suur, et hommikusöök ja pükste jalgapanek läks meelest ära. Ma püüan ise hoiduda poosidest ja lihtsalt teha oma tööd, mida ma nii väga armastan, nii hästi kui oskan.

Vaata lisaks www.warmnorth.com

Abilaud nahast raamatuhoidjaga.

Dolomiidist nagid "Kuu".